



Rapport

Klacht

Verzoeksters echtgenoot is op 4 september 2005, na afloop van het zogenaamde Perkouwse feest, mishandeld door een aantal jongeren. In dit kader klaagt verzoekster erover dat één (of meerdere) ambtena(a)r(en) van het regionale politiekorps Hollands Midden tijdens deze mishandeling heeft (hebben) toegekeken en niet heeft (hebben) ingegrepen.

Verder klaagt verzoekster erover dat de ter plaatse aanwezige politieambtenaren niets over het incident op 4 september 2005 hebben vastgelegd, althans dit te summier hebben gedaan.

Verzoekster klaagt tevens over de wijze waarop (disciplinair) onderzoek is verricht naar het optreden van de politieambtenaren tijdens het voorval op 4 september 2005. In dit kader klaagt verzoekster er met name over dat uit dit onderzoek niet is gebleken dat de politie tijdens de mishandeling van haar echtgenoot heeft toegekeken en niet heeft ingegrepen.

Voorts klaagt verzoekster over de wijze waarop de politie haar op 28 september 2005 ingediende klacht heeft afgedaan, in die zin dat zij niet is gewezen op de mogelijkheid haar klacht voor te leggen aan de klachtencommissie en de Nationale ombudsman.

De Nationale ombudsman stelt uit eigen beweging onderzoek in naar de politie-inzet in de nacht van 3 op 4 september 2005. Het gaat daarbij met name om de vraag of deze wel voldoende is geweest.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekster en haar echtgenoot A. gingen op 3 september 2005 's avonds naar het Perkouwse feest, een jaarlijks dorpsfeest dat in Berkenwoude plaatsvindt.

Na afloop van het feest zag A. dat buiten een bekende in elkaar werd geslagen door een groep jongeren die volgens verzoekster tot de zogenaamde Londale-jongeren behoren. A. ging er op af en pakte twee Lonsdale-jongeren hardhandig bij hun kraag. Hiermee leek het incident opgelost.

Toen verzoekster, A. en drie kennissen naar huis wilden fietsen, werd A. plotseling door deze groep jongeren van de fiets getrokken en mishandeld.

2.1 Die nacht waren de volgende politieambtenaren in dienst: X1 en X2 (met hen was de afspraak gemaakt dat zij in de buurt van Berkenwoude en het feest zouden blijven); Y1 en Y2 (zij zouden Schoonhoven waarnemen en meldingen in de Krimpenerwaard rijden); Z1 en Z2 (zij liepen in het kader van hun opleiding aan de politieacademie mee met het team

in Schoonhoven, nadat zij onderzoek hadden gedaan naar zogenaamde Lonsdale-jongeren in de Krimpenerwaard. Die nacht waren zij "undercover" aanwezig om de jeugd te observeren), en ZZ (hij was die nacht als operationeel commandant in dienst).

2.2 De betrokken ambtenaren X1 en X2 maakten op 6 september 2005 proces-verbaal op van de vechtpartij. Hierin staat vermeld dat zij van Z1 en Z2 doorkregen dat er een massale vechtpartij aan de gang was en dat zij binnen één minuut ter plaatse waren. Zij zagen dat er op meerdere plaatsen tegelijk werd gevochten door groepen mensen. Voorts zagen zij dat er een man op de grond lag en dat omstanders om een ambulance gilden. Deze was inmiddels besteld. Deze man was door meerdere onbekende jongeren geslagen en geschopt. Omdat er ongeveer vijf volkomen dronken personen om het slachtoffer heen stonden te springen en te gillen, hadden X1 en X2 zich in eerste instantie met de toestand van het slachtoffer bemoeid. Nadat zij hadden geconstateerd dat het slachtoffer bij kennis was en door familie en bekenden werd afgeschermd van de mensenmassa, hadden X1 en X2 zich bezig gehouden met het scheiden van vechtersbazen, aldus het proces-verbaal.

2.3 Betrokken ambtenaar ZZ (die de bewuste nacht als operationeel commandant in dienst was) maakte op 6 september 2005 proces-verbaal op van de ongeregelde heden die bewuste nacht. Hierin staat onder meer vermeld dat er omstreeks 3.00 uur een melding kwam van Z1 en Z2 en dat er opnieuw door diverse groepen met elkaar werd gevochten. Tevens werd doorgegeven dat er een ambulance nodig was voor een persoon die gewond was geraakt en werd er om assistentie verzocht.

ZZ kwam omstreeks 3.08 uur vanuit Gouda aan en zag tussen de 100 en 150 mensen op en om het plein, waarvan velen onder invloed van alcohol en/of drugs waren.

Een persoon lag op de grond en daaromheen stonden ongeveer vijftien personen. De verschillende politieambtenaren hadden zich tussen de mensen opgesteld om te voorkomen dat men weer met elkaar op de vuist ging. Toen er voldoende assistentie ter plaatse was, had ZZ besloten de groepen van de straat te verwijderen, aldus het proces-verbaal.

2.4 Bij proces-verbaal van bevindingen van 7 september 2005 deden de politieambtenaren Z1 en Z2 verslag van de vechtpartijen die nacht, waaronder de vechtpartij waarvan A. het slachtoffer was geworden. Zij rapporteerden dat de totale groep van 100 tot 150 mensen op een gegeven moment op diverse plaatsen op het plein met elkaar slaags raakte. Hierop zijn zij volgens het proces-verbaal uit hun auto gestapt om de ter plaatse gearriveerde collega's X1 en X2 te assisteren. Z1 en Z2 hebben in het proces-verbaal weergegeven dat zij de groep vechtende mensen in waren gelopen en dat zij hadden geprobeerd om mensen uit elkaar te trekken. In de immense vechtende groep hadden zij niet kunnen zien wie wie sloeg en waar er precies geslagen werd. Zij zagen een aantal slachtoffers op de grond vallen en zagen personen met blauwe ogen en bebloede gezichten.

Volgens het proces-verbaal zagen zij op enig moment iemand in een vechtpartij vallen en zagen en hoorden zij dat deze persoon gewond was. De omstanders bekommerden zich om het slachtoffer en Z1 en Z2 hoorden over de portofoon dat er een ambulance was besteld, aldus het proces-verbaal. In de hectiek hadden zij niet kunnen zien wie het slachtoffer had mishandeld.

3. In het kader van het strafrechtelijk onderzoek hoorde de politie onder meer een groot aantal getuigen (36).

3.1 Getuige B. verklaarde op 11 september 2005 onder meer dat hij tijdens de vechtpartij op het hoofd van A. was gaan liggen om hem te beschermen. Voorts verklaarde hij dat het hem het meest verbaasde dat de aanwezige politie niets deed. Hij had gezien dat een mannelijke en vrouwelijke agent op een afstand stonden toe te kijken. B. verklaarde dat hij zeker wist dat zij hadden gezien hoe de man in elkaar werd getrapt. Zij hadden hem zelfs nog bedankt voor zijn hulp.

3.2 Getuige Bl. verklaarde op 6 september 2005 onder meer dat de groep jongens tijdens de vechtpartij zo strak om A. heen stond dat hij niet goed kon zien of het A. wel of niet was.

3.3 Getuige Bo. verklaarde op 9 september 2005 onder meer dat het ineens een grote chaos werd en dat hij her en der drie mensen op de grond zag vallen. Hij kon niet zien wie met wie aan het vechten was. Iedereen was elkaar aan het duwen en trekken.

Bo. Verklaarde te hebben gezien dat A. getrapt werd. Nadat de jongens stopten met schoppen, liepen zij terug naar de hangplek. Bo. was met twee anderen tegenover de parkeervakken gaan staan en hij zag dat er politie stond. Bo. verklaarde dat hij zag dat de politie niets deed.

3.4 Getuige Bo2 verklaarde op 19 september 2005 onder meer dat ineens iedereen op elkaar vloog en dat zij zag dat er iemand op de grond lag die werd geschopt.

3.5 Getuige Bu. verklaarde op 14 september 2005 onder meer dat meteen nadat de jongen (A.) van zijn fiets werd getrokken, er overal opstootjes begonnen. Voorts verklaarde Bu. twee van de vechtersbazen te hebben herkend en dat zij duidelijk onder invloed waren van harddrugs. Dit zag hij aan de grote pupillen en hun verstijfde kaken. Nadat de groep jongeren uit elkaar ging, zag Bu. een man op de grond liggen. Vervolgens zag Bu. dat er allemaal mensen om de man heen gingen zitten. Op dat moment zag hij dat er al politie aanwezig was.

3.6 Getuige Ca. verklaarde op 6 september 2005 onder meer dat er genoeg, misschien wel te veel mensen om de slachtoffers heen stonden. Nadat zij nog even met enkele personen had staan praten, hoorde zij van iemand dat de politie onderweg was.

3.7 Getuige Ca2 verklaarde op 8 september 2005 onder meer dat er buiten ongeveer 200 mensen stonden. Voorts verklaarde Ca2 dat hij het heel erg vond dat de politie niet had ingegrepen. Zij waren volgens Ca2 aanwezig toen A. in elkaar werd geschopt.

3.8 Getuige D. verklaarde op 13 september 2005 onder meer dat zij het idee had dat er wel 100 mensen met elkaar aan het vechten waren.

3.9 Getuige J. verklaarde op 12 september 2005 onder meer dat hij de partijen na afloop van de vechtpartij aardig had weten te scheiden, nog voordat de politie kwam.

3.10 Getuige J2. verklaarde op 15 september 2005 onder meer dat hij nog even met de wijkagent had gesproken, die in een politieauto voorbijkwam. Direct nadat de politie was weggereden, hoorde hij een paar grote brullen. Hij keek om en zag een grote groep "kaalkoppen" in die richting rennen. Het was één grote kluwen vechtenden. J2 had niet kunnen zien wat er in die groep gebeurde. Kort erna zag hij A. op de grond liggen. Een groep vrienden stond om A. heen. J2 begreep dat zij de politie en ambulance aan het bellen waren.

3.11 Getuige H. verklaarde op 19 september 2005 onder meer dat hij iets voor 3.00 uur op de fiets bij het Cultureel Centrum aankwam en dat het wel oorlog leek. Hij zag een flink aantal mensen die maar heen en weer gingen; hij kreeg het gevoel van hooligans. Onbekenden gingen elkaar steeds te lijf en stonden elkaar uit te maken voor alles wat mooi en lelijk was.

3.12 Getuige K. verklaarde op 22 september 2005 onder meer dat hij binnen 112 was gaan bellen en dat de vechtpartij weer over was toen hij buiten kwam. Hij zag dat er een groep mensen om A. heen lag. Ook zag hij twee politieagenten staan. K. verklaarde dat de politie naar zijn mening niet juist heeft gehandeld.

3.13 Getuige Ko. verklaarde op 8 september 2005 onder meer dat zij had gezien dat A. van zijn fiets werd getrokken en werd geslagen en geschopt. Na afloop van de vechtpartij zag Ko. dat de politie er aankwam en dat de agenten op een afstandje bleven staan.

3.14 Getuige M. verklaarde op 7 september 2005 onder meer dat hij schatte dat er 300 mensen buiten stonden. Hij stond even met de wijkagent te praten en op een gegeven moment zag hij dat de wijkagent met zijn collega in de politieauto stapte en wegreed. Ongeveer twee minuten later zag hij een toestroom van mensen richting de parkeerplaats. Hij wist toen meteen dat daar gevochten werd. Omdat alles zo gigantisch snel ging, had hij niet kunnen zien wie met wie stond te vechten. Het was een grote kluwen van vechtenden. Terwijl hij de ene vechtpartij probeerde te sussen, begon er achter hem weer een nieuwe.

3.15 Verzoekster verklaarde op 6 september 2005 onder meer dat de mannen na de vechtpartij waren weggerend en dat de politie erbij stond en ernaar keek. Verzoekster was teleurgesteld in het optreden van de politie omdat de politie had staan kijken en niets had

gedaan.

3.16 Getuige S. verklaarde op 7 september 2005 onder meer getuige te zijn geweest van de mishandeling. Bij het geven van een signalement van een van de vechtersbazen, gaf S. aan dat deze uitpuilende ogen had en onder invloed van drugs was. Voorts verklaarde S. dat hij had gezien dat een aantal van de Lonsdale-jongeren die A. hadden mishandeld, wegliep in de richting van vier politieambtenaren die daar toen aanwezig waren. Volgens S. hadden deze vier politieambtenaren de jongeren herkend als zijnde de daders die A. hadden geslagen en getrapt.

3.17 Getuige Sp. verklaarde op 6 september 2005 onder meer dat hij een jongen het Cultureel Centrum binnen had zien komen met grote pupillen. Hij vermoedde dat deze jongen XTC of iets dergelijks had geslikt.

3.18 Getuige St. verklaarde op 8 september 2005 onder meer dat zij getuige was van de vechtpartij en dat zij meteen richting patatkraam was gelopen om te vragen of de politie al was gebeld. Zij kreeg te horen dat er al politie was. Zij zag toen op het pleintje naast het Cultureel Centrum drie of vier agenten in uniform staan. St. verklaarde dat zij aan de vrouwelijke agent had gevraagd of er wat ging gebeuren en zij had verteld dat er versterking onderweg was. St. was ervan overtuigd dat de agenten A. op de grond hebben moeten zien liggen. Zij moesten volgens St. in ieder geval gezien hebben dat er in de groep bij A. wat aan de hand was.

3.19 Getuige V. verklaarde op 20 september 2005 onder meer dat toen het gevecht over was, hij er naartoe was gelopen. Er werd over en weer wat tussen de groepen jongeren geroepen, maar er waren geen gevechten meer. V. verklaarde voorts dat hij toen zag dat er meer politie bij kwam.

3.20 Getuige Ve. verklaarde op 7 september 2005 onder meer dat hij omstreeks 3.00 uur vanuit het Cultureel Centrum zag dat er een opstootje ontstond. Hij zag dat er al politie aanwezig was en is verder gegaan met schoonmaken.

3.21 Getuige VI. verklaarde op 13 september 2007 onder meer dat zij zag dat een politieauto op het pleintje wegreed en dat zij ongeveer 30 seconden later een grote groep jongeren in de richting van de Dorpsstraat zag rennen. Zij had toen meteen door dat het flink knokken was. Toen zij in de buurt van de vechtpartij was, zag zij dat iedereen om haar heen begon te vechten. Zij zag op een gegeven moment A. op de grond liggen en zag heel veel mensen om A. heen staan. VI. hoorde veel mensen schreeuwen en tieren. Het was één grote chaos. Zij zag mensen slaande bewegingen maken. VI. verklaarde voorts dat zij hoorde dat de mensen die om A. heen stonden, schreeuwden om een ambulance. Op dat moment zag zij dat er twee politieagenten waren. Verder zag zij dat omstanders zich om A. gingen bekommeren. Zij hoorde en zag dat de omstanders kwaad werden op de politie. Dit was volgens haar voornamelijk omdat de hanggroep nog gewoon op hun plek zat en niet

door de politie werd opgepakt. VI. verklaarde voorts dat zij het raar vond dat de aanwezige politie niets deed. Bij het geven van een signalement van één van de verdachten, gaf zij aan dat deze uitpuilende ogen had en onder invloed van harddrugs was.

3.22 Getuige W. verklaarde op 9 september 2005 dat hij zag dat er een ambulance kwam. Toen zag hij dat er ook politie kwam.

4. Bij brief van 28 september 2005 aan de korpsbeheerder uitte verzoekster haar ongenoegen over het politieoptreden tijdens die bewuste nacht. In haar brief stelde zij dat zij tijdens de mishandeling van A. op ongeveer zeven meter afstand in ieder geval een politieambtenaar zag staan (X1). Vanuit haar ooghoek zag zij nog twee politieambtenaren staan, op ongeveer twee meter afstand van X1. De politie had volgens verzoekster de Lonsdale-jongeren kunnen oppakken, en op zijn minst de vechtpartij kunnen beëindigen, maar deed niets.

Toen A. bewusteloos op de grond lag, deed de politie volgens verzoekster nog steeds niets en keek alleen maar toe. Een onbekende jongen kwam aangerend en is ter bescherming op A. gaan liggen en heeft hoogstwaarschijnlijk erger voorkomen.

Na ongeveer 1 minuut liepen de Lonsdale-jongeren gewoon weg; de politie stond nog steeds op dezelfde plek en rende er niet achteraan. Bovendien maakten de politieambtenaren zich volgens verzoekster geen zorgen om A. die bewusteloos op de grond lag.

Toen verzoekster en haar kennissen om A. heen stonden, stond X1 met zijn armen over elkaar aan A. zijn voeten. Op de vraag van vele omstanders waarom de politie niets deed, antwoordde de politie slechts "rustig maar".

X1 heeft helemaal niets gedaan; zelfs geen naam of getuige genoteerd.

Toen de ambulance kwam, deed de politie geen moeite de weg vrij te maken. Pas toen verzoekster en A. de ambulance ingingen, zag verzoekster dat er versterking vanuit Gouda was gekomen.

De maandag na het incident kwamen twee politieambtenaren thuis de aangifte opnemen en deze politieambtenaren spraken schande over het feit dat hun collega's niet hadden ingegrepen.

Verzoekster gaf in haar brief aan zich af te vragen waarom er geen waarschuwingsschot was gelost. Verzoekster stelde dat op het moment dat A. werd mishandeld, er nergens een opstootje te vinden was. Zij wist dat 100% zeker.

5.1 Naar aanleiding van verzoeksters klacht stelde de politie een intern/disciplinair onderzoek in om vast te stellen of er al dan niet sprake was van plichtsverzuim door de

betrokken politieambtenaren. Dit plichtsverzuim zou bestaan uit het niet dan wel niet adequaat optreden tijdens de vechtpartij.

Ten behoeve van dit onderzoek legden verschillende personen een verklaring af tegenover interne onderzoekers.

5.2 Op 24 oktober 2005 verklaarde verzoekster onder meer dat politieambtenaar X1 schuin achter haar stond ten tijde van de vechtpartij. Verzoekster had gezien dat hij met zijn handen voor zijn buik stond en in de richting van A. stond te kijken. Verzoekster verklaarde er zeker van te zijn dat X1 gezien had dat A. werd geslagen.

Na afloop van de vechtpartij stond X1 volgens verzoekster aan A. zijn voeten, met zijn armen over elkaar, waar hij is blijven staan totdat de ambulance kwam. Volgens verzoekster kwamen twee andere politieambtenaren dichterbij, maar ook zij deden niets.

Verzoekster verklaarde verder dat X1 bleef staan toen de ambulance er was; er was geen overleg tussen de politie en het ambulancepersoneel.

Voorts verklaarde verzoekster dat het een leugen is dat er op het moment van de vechtpartij overal opstootjes waren.

5.3. Getuige O. verklaarde op 23 oktober 2005 onder meer dat hij na afloop van het feest buiten nog wat stond te praten en dat ineens de hel losbrak. O. zag dat A. helemaal in elkaar werd geslagen. O. is op A. gedoken om hem te beschermen en M. heeft anderen weggetrokken. O. verklaarde dat hij A. in stabiele zijligging heeft gelegd.

De vrienden van A. reageerden volgens O. hysterisch en deden niets.

O. verklaarde voorts dat hij zich een beeld herinnerde dat hij niet zou vergeten. Hij lag over A. heen en zag een politieauto en twee agenten, een man en een vrouw, die niets deden. Volgens O. bleven ze daar stug staan.

Op de vraag waaruit O. opmaakte dat de politieagenten zagen dat A. in elkaar werd getrapt, antwoordde O. dat zij hem recht aankeken. O. schatte dat zij op een afstand van acht tot tien meter stonden. O. had slechts twee politieagenten in uniform gezien.

O. verklaarde verder dat hij om zich heen had gekeken omdat er aan hem werd getrokken. Het was aardig stressvol en later hoorde hij dat er om hen heen ook werd gevochten.

O. zag dat M. met een paar jongens nog steeds mensen aan het wegtrekken was. De vrienden van A. wilden wraak, dus steeds was er duw- en trekwerk, aldus O.

Volgens O. werd hij door de politie bedankt toen zij bij de ambulance stonden. O. wist niet of dat dezelfde politieagenten waren als de personen die hij eerder had gezien toen hij A. hielp.

O. verklaarde verder nog dat het hem was opgevallen dat de groep jongeren volgens hem drugs had gebruikt. Hij had dat aan hun ogen gezien.

5.4 Getuige St. verklaarde op 21 oktober 2005 onder meer dat zij aan het eind van de avond buiten kwam en dat er wel 100 man buiten stond.

Op een gegeven moment zag St. dat A. van zijn fiets werd getrokken en dat er tussen de tien en vijftien jongeren op hem doken. St. was meteen in de richting van de patatkraam gerend en vroeg of ze de politie wilden bellen. Toen hoorde St. dat er al politie was en ze zag twee politieambtenaren staan. Deze stonden naar haar idee op de stoep. Iets verder op de parkeerplaats zag St. nog een politieambtenaar staan. St. zag meerdere mensen om de twee politieambtenaren staan en zag de politie ook met deze mensen staan praten.

Op de vraag wat de afstand tussen A. en de politieambtenaren was, antwoordde St. dat zij dacht dat dat ongeveer 25 meter was.

St. vroeg aan een blonde politieambtenaar of ze niets moest doen, waarop de politieambtenaar volgens St. had geantwoord dat er versterking kwam. St. verklaarde dat zij andere mensen had horen zeggen dat de politie iets moest doen, waarop een politieambtenaar zou hebben gezegd dat hij toch niet om de vechtpartij had gevraagd.

Op de vraag wie er zich om A. bekommerde antwoordde St. dat zijn vrouw naast hem zat en er twee jongens achter A. stonden die zich met hem bemoeiden. St. verklaarde dat zij verpleegkundige is en zich ook met A. is gaan bemoeien. Volgens St. bekommerde de politie zich niet om A.

Op de vraag of St. de politieambtenaren na die tijd nog heeft gezien, antwoordde zij dat zij nog wel een grijze man in een politie-uniform heeft gezien, welke zij toen pas voor het eerst zag rondlopen.

5.5 Politieambtenaar Z2 verklaarde op 25 oktober 2005 onder meer dat hij met zijn collega Z1 vanuit hun opleiding aan de politieacademie een onderzoek heeft verricht in de Krimpenerwaard. Dat onderzoek had betrekking op het extreem rechtse gedachtegoed. De uitkomst van hun onderzoek was dat de zogenaamde Lonsdale-jongeren een potentieel gevaar zijn, welke uitkomst bij zowel bestuurlijke instanties als bij de politie insloeg als een bom, aldus Z2. Vervolgens zijn Z1 en Z2 de aanbevelingen gaan implementeren. Om dat goed te kunnen doen, gingen zij ook wat operationele diensten meedraaien en zij begonnen daarmee op 30 augustus 2005.

Z1 en Z2 besloten tijdens het feest in burger in dienst te zijn in Berkenwoude vanwege de geruchten dat het wel eens knokken zou kunnen gaan worden. Met de districtsleiding hadden zij de afspraak dat zij autonoom in dienst waren en dus geen extra inzet waren.

Volgens Z2 was er voor het feest geen plan van aanpak en was er evenmin een draaiboek. Bovendien was er geen extra inzet geregeld. Verder verklaarde Z2 dat er de bewuste nacht twee auto's reden, met in elke auto twee politieambtenaren, die de hele Krimpenerwaard bestreken.

Over de nacht zelf verklaarde Z2 dat het feest om 2.00 uur eindigde en het Cultureel Centrum leegstroomde. Aanvankelijk was de sfeer nog redelijk gemoedelijk, maar rond 2.50 uur ontstond er een vechtpartijtje. Deze stopte al snel.

Z1 en Z2 gaven aan de meldkamer door dat het even rustiger werd en toen ging het volgens Z2 opeens helemaal los en leek het wel een soort Wild West. Z2 zag een groep van 100 man vechten. Z1 en Z2 besloten rugdekking te geven aan X1 en X2. Overal waren vechtende groepjes jongeren.

Volgens Z2 zijn X1, X2, Z1 en hijzelf begonnen mensen uit elkaar te trekken. Als zij mensen uit elkaar hadden getrokken, begonnen er alweer nieuwe schermutselingen. Z2 verklaarde dat hij zag dat X2 helemaal onder het bloed zat.

Z2 verklaarde voorts dat hij op een gegeven moment iemand op de grond zag liggen. Z2 durfde niet te zeggen hoe ver X1 en X2 van het slachtoffer vandaan stonden. Zij waren in ieder geval op afstand van degene die op de grond lag, aldus Z2.

Z2 gaf aan dat hij naar het slachtoffer liep en dat hij dacht dat X2 daar ook al was. Het viel Z2 op dat hij het slachtoffer bijna niet kon zien liggen omdat er een cirkel van mensen om het slachtoffer heen stond.

X2 deed het gesprek daar en communiceerde over de ambulance die onderweg was, aldus Z2.

Het vechten werd volgens Z2 minder en het werd rustiger. Het duurde lang voordat de ambulance kwam en de vrienden en familie van het slachtoffer keerden zich tegen de politie. Zij waren boos en schreeuwden waar de ambulance bleef en dat de politie niets deed. De omstanders die om A. heen stonden waren volgens Z2 onder invloed van alcohol en/of drugs en er was volgens hem geen land met hen te bezeilen.

Nadat collega's ter assistentie kwamen werd het rustiger en ging het slachtoffer de ambulance in, aldus Z2.

Z2 verklaarde dat hij Y1 en Y2 pas heeft gezien toen hij en Z1 weggingen. Bij de vechtpartij heeft hij hen niet gezien.

Voorts verklaarde Z2 dat ZZ, X1, X2, Z1 en hijzelf met inachtneming van hun eigen veiligheid alles gedaan hebben wat ze konden doen. Het gebruik van bijvoorbeeld de wapenstok had volgens Z2 alleen maar escalerend gewerkt.

Z2 merkte nog op dat X1 bij hen bekend stond als een goede buurtagent en dat hij er vol in ging. X1 is in hun ogen een verlegen man die tegen hun verwachtingen in ontzettend actief bezig is geweest om iedereen uit elkaar te trekken.

5.6 Betrokken politieambtenaar Z1 verklaarde op 31 oktober 2005 dat hij samen met Z2 van februari tot augustus 2005 een onderzoek heeft gedaan naar Lonsdale-jongeren in de Krimpenerwaard. De uitkomsten van het onderzoek waren dat deze jongeren extreem rechtse gedachten hebben en er in de confrontatie met allochtone jongeren, vol in gaan. Daarbij hangen ze de hardcore-subcultuur aan waarbij veel drugs en drank worden gebruikt.

Nadat Z1 en Z2 een veiligheidsplan hadden geschreven, werd hun gevraagd of ze het politiedeel ook wilden uitvoeren.

Z1 verklaarde dat zij op 30 augustus 2005 op bureau Schoonhoven zijn begonnen om te werken aan kwaliteitsverbetering. Volgens Z1 spraken Z2 en hij verder af dat zij dat weekend tijdens het feest nachtdienst zouden draaien.

Z1 verklaarde dat er informatie was dat het feest misschien uit de hand zou lopen en hij vond dat de teamleider gemakkelijk over deze informatie heen ging.

Over de bewuste nacht verklaarde Z1 dat het rustig was totdat het feest ten einde liep. Er vond een vechtpartijtje plaats, waarna het even rustig was. Z1 verklaarde dat uit het niets opnieuw op het plein aan alle kanten werd gevochten. Z1 en Z2 gingen volgens Z1 de auto uit en doken erin. Z1 verklaarde dat hij in uniform niet tussen de mensen zou gaan staan. Een groot gedeelte van de Lonsdale-jongeren was volgens Z1 dronken en duidelijk onder invloed van drugs. De totale groep betrof volgens Z1 100 tot 150 man.

Verder verklaarde Z1 dat hij diverse mensen heeft zien vallen in de vechtpartij, maar hij had geen idee wie A. was. Hij is mensen uit elkaar gaan trekken vanaf het moment dat hij de auto uit kwam. Volgens Z1 zag hij A. liggen op het moment dat er al assistentie was. Volgens hem zaten er acht tot negen mensen rond het slachtoffer en waren deze mensen zichtbaar bezig met de verzorging van het slachtoffer.

Z1 verklaarde dat de sfeer tijdens de vechtpartij zeer explosief was. De vechtpartij duurde volgens hem tientallen minuten en laaide steeds weer op. Z1 had geen overzicht op wat er om hem heen gebeurde; het was één grote kluwen vechtende mensen.

Voorts verklaarde Z1 dat hij had gezien dat X1 en X2 ter plaatse kwamen. Z1 had gezien dat zij actief bezig waren om vechtende mensen uit elkaar te halen. Volgens Z1 stond iedereen zo dicht op elkaar en gebeurde er zoveel dat het zou kunnen dat iemand vlakbij hem is neergeslagen en dat hij dat niet heeft gezien. X1 en X2 hielden zich volgens Z1 op aan de rand van de vechtpartij, bij het slachtoffer dat in de buurt bleef liggen. Z1 verklaarde dat hij niet heeft gezien of er een geüniformeerde collega bij het slachtoffer is geweest.

Z1 zag pas helemaal aan het eind van de avond zijn collega's Y1 en Y2. Tijdens de vechtpartij had hij hen niet gezien.

Z1 verklaarde van mening te zijn dat X1 en X2 met inachtneming van hun eigen veiligheid hebben gedaan wat ze konden doen. Ook Z2 en hijzelf zijn er in gevlogen en hebben gedaan wat ze konden doen. Volgens X1 zijn zij allemaal bezig geweest om vechtende mensen uit elkaar te halen.

Z1 verklaarde voorts dat wanneer hij in uniform was geweest, hij zich grote zorgen had moeten maken voor zijn eigen veiligheid en niet zo prominent in de vechtpartij was gestapt.

5.7 Op 31 oktober 2005 verklaarde betrokken ambtenaar X2 onder meer de bewuste nacht dienst te hebben gehad. Die nacht was de bezetting zoals normaal in het weekend het geval is. Y2 liep nog stage en de twee onbewapende vrijwilligers hadden dienst tot 24.00 uur, aldus X2.

X2 verklaarde dat achteraf was gebleken dat er meer informatie was over het feest; de NPA-studenten (Z1 en Z2) hadden gehoord dat er zou worden gevochten. X2 stond daar niet raar van te kijken want er wordt regelmatig gevochten.

Volgens X2 is er veel last van Lonsdale-jongeren. X2 gaf voorts aan dat er in de Krimpenerwaard te weinig mensen zijn om in te zetten. De Krimpenerwaard heeft volgens X2 weinig meldingen, maar daardoor ook weinig mensen. Er moeten hele grote afstanden afgelegd worden.

X2 verklaarde dat zijn collega X1 en hij bij aanvang van de dienst meteen naar het hanghok in Berkenwoude zijn gereden, waar zij een kwartier met zo'n 30 à 40 jongeren hebben gesproken. Vervolgens hebben zij diverse meldingen gereden en hebben tijdens de surveillance alle dorpskernen in de Krimpenerwaard meegenomen.

Over de bewuste nacht verklaarde X2 dat zij rond 2.30 uur met beveiligingsmedewerkers hadden gesproken die zouden zijn weggejaagd door de jeugd. Volgens X2 zijn zij vervolgens naar het plein gereden, waar het wel druk maar rustig was. X2 schatte dat daar zo'n 150 jongeren stonden. Zij zijn ongeveer vijf minuten op het plein blijven staan en de sfeer was goed.

X1 en X2 wilden volgens X2 stand-by blijven en hebben een rondje Berkenwoude gereden. Vervolgens kregen zij van de NPA-ers (Z1 en Z2) de melding dat er een hele grote vechtpartij was en dat alles losging. X2 verklaarde dat zij binnen een minuut ter plaatse waren. X2 verklaarde dat hij twee mannen zag die onder het bloed zaten. Voorts zag hij een groep mensen midden op straat voor het Cultureel Centrum. X2 schatte dat hij op een afstand van 40 tot 50 meter van deze groep afstond. Hij zag dat er in deze groep iemand op straat lag. Iedereen rende volgens X2 door elkaar en was aan het vechten.

X2 verklaarde voorts dat X1, de twee NPA-ers en hij zelf naar de groep voor het Cultureel Centrum waren gelopen en dat hij heeft gevraagd of er een ambulance nodig was. Hierna heeft hij bij de meldkamer om een ambulance gevraagd.

Volgens X2 stonden er wel 150 mensen op straat. Het was een grote chaos, aldus X2. Er waren overal vechtpartijen en vele mensen waren volgens X2 onder invloed van alcohol of drugs. X2 gaf aan dat hij om assistentie had verzocht.

Volgens X2 hebben zijn collega's en hij geprobeerd de-escalerend te werken. De mensen waren niet voor rede vatbaar en iedereen wilde volgens hem vechten.

X2 verklaarde dat zij alle vier probeerden mensen uit elkaar te trekken. Volgens X2 werd er gevochten, waarna het rustig werd en waarna er weer op een andere plek gevochten werd.

X2 verklaarde voorts dat hij absoluut niet gezien heeft dat de man die op de grond lag geslagen is. Het was al gebeurd toen hij ter plaatse kwam.

Volgens X2 stonden er heel veel mensen om het slachtoffer; het kunnen volgens X2 wel 10 tot 20 mensen zijn geweest. Zij gaven de politie de schuld van alles en scholden X2 uit voor "klootzak", omdat de politie niets tegen "die kaalkoppen" deed. Er stond volgens X2 een heel irritante man tussen die irritante opmerkingen bleef maken. De mensen om het slachtoffer heen waren allemaal behoorlijk aangeschoten, aldus X2.

X2 verklaarde dat hij geen letsel bij het slachtoffer heeft gezien. Hij is niet dichterbij het slachtoffer geweest; het slachtoffer werd volgens X2 ook afgeschermd.

Volgens X2 stond X1 iets verder van deze groep vandaan. Volgens X2 heeft iedereen mensen uit elkaar getrokken en heeft X1 net als hij de-escalerend gewerkt. X2 heeft daar gedeeltes van meegekregen en ook gedeeltes niet.

X2 verklaarde dat het kan dat hij in het begin aan het voeteneinde van het slachtoffer heeft gestaan. Dit kan X1 volgens hem niet zijn geweest omdat hij iets verderop stond. Maar X2 had niet de hele tijd op X1 gelet. Volgens X2 hebben zij niet de hele tijd op één plek gestaan.

Y1 en Y2 kwamen volgens X2 later aan en hebben vlakbij het slachtoffer gestaan.

X2 verklaarde dat wanneer hij het allemaal nog eens over moest doen, hij het op precies dezelfde manier zou doen.

Desgevraagd deelde X2 mee dat het proces-verbaal een paar dagen na de bewuste nacht is opgemaakt. Hij begrijpt niet dat het proces-verbaal pas veel later is afgesloten.

Voorts verklaarde X2 dat de uitdraai van de meldkamer niet klopt omdat de tijden door elkaar heen lopen.

5.8 Betrokken ambtenaar X1 verklaarde op 1 november 2005 dat X2 en hij die avond in Berkenwoude met jongeren hebben gesproken en dat de sfeer goed was. Verder hebben zij nog een paar meldingen afgehandeld. Toen het sluitingstijdstip naderde, zijn zij weer teruggereden naar Berkenwoude. Op het plein stonden naar schatting van X1 200 mensen. Daar hebben zij ongeveer 25 tot 30 minuten rondgelopen en de sfeer was volgens X1 goed. Vervolgens zijn zij naar de andere kant van het plein gegaan en omdat het zo druk was, zijn zij met de auto omgereden naar de plaats waar Z1 en Z2 stonden. Volgens X1 zaten zij net in de auto toen zij van Z1 en Z2 hoorden dat het finaal uit de hand was gelopen en dat er een grote vechtpartij aan de hand was. Nadat zij de auto hadden geparkeerd zag X1 iemand met een bebloed gezicht tegen de muur zitten. Vervolgens kwam er vanuit de richting van het centrum nog iemand met een bebloed gezicht aanlopen, die volgens X1 begon te schelden dat er geen politie was.

X1 verklaarde dat hij zag dat het een meter of 20 verderop één grote krioelende massa was. Volgens X1 bestond die groep uit 60 tot 70 personen en waren er meerdere vechtpartijen. Ineens was het chaos, aldus X1. Hij verklaarde dat hij in de richting van de grote groep liep en dat het vechten binnen een minuut over was. Het concentreerde zich toen bij iemand die op de grond lag, waaromheen zo'n tien mensen zaten die duidelijk bij elkaar hoorden. Volgens X1 waren er toen nog groepjes met jeugd, maar was het vechten over.

X1 verklaarde dat X2 en hij naar het slachtoffer zijn gelopen en dat X2 een ambulance heeft gebeld. X1 had gekeken hoe het met het slachtoffer ging. De vrouw van het slachtoffer zat volgens X1 aan zijn hoofd. Het slachtoffer ademde en de rechterkant van zijn gezicht was rood en opgezwollen. Volgens X1 hebben X2 en hij zich gericht op de omstanders, die de politie uitscholden voor kankerlijers en homo's. Enkele van hen zochten de confrontatie met de Lonsdale-jongeren aan de overkant van de straat.

X1 verklaarde dat hij bij de groep is gebleven totdat de ambulance kwam. Hij had eerst bij het hoofd van het slachtoffer gestaan en later aan het voeteneind van het slachtoffer. Volgens X1 heeft hij gedurende die tijd geprobeerd om de mensen rustig te houden en mensen weg te sturen en te duwen. X2 was daar volgens X1 ook druk mee.

Desgevraagd deelde X1 mee dat het best zou kunnen dat hij met zijn handen over elkaar bij het slachtoffer had gestaan. X1 verklaarde dat hij in ieder geval heeft gezien dat er goed voor het slachtoffer werd gezorgd.

Y1 en Y2 kwamen volgens X1 toen het vechten al over was.

X1 verklaarde dat hij wel gehoord heeft dat A. in elkaar getrapt is, maar dat hij dat niet heeft gezien. Zijn collega's hebben dat evenmin gezien, aldus X1. Volgens X1 zat er wat het politieoptreden betreft niet meer in; de vechtpartij hebben zij niet gezien.

Ten aanzien van het proces-verbaal verklaarde X1 dat hij dat de week erna heeft opgemaakt, maar dat het waarschijnlijk nog niet was afgesloten zodat de mogelijkheid openstond voor zijn collega X2 om er nog iets in te wijzigen.

5.9 Op 2 november 2005 verklaarde betrokken ambtenaar Y2 onder meer dat zij in het kader van haar opleiding werkzaam is op bureau Schoonhoven en dat zij met een ervaren collega mee mag rijden op de noodhulp, maar nog geen solosurveillances mag rijden. Y2 had de bewuste nacht dienst en had van te voren van diverse collega's gehoord dat het uit de hand zou lopen. Y2 wist niet waar dat bericht vandaan kwam.

Over de bewuste nacht verklaarde Y2 dat zij en haar collega Y1 die nacht Schoonhoven zouden waarnemen, evenals meldingen in het hele gebied.

Nadat zij een melding hadden gekregen dat er in Berkenwoude werd gevochten, welke melding weer werd herroepen, wilden Y1 en Y2 hun collega's in Berkenwoude toch niet alleen laten en besloten zij naar Berkenwoude te gaan. Y1 en Y2 wilden net doorgeven aan de meldkamer dat zij naar Berkenwoude gingen, toen er opnieuw een verzoek om assistentie werd gedaan. Ook werd er om een ambulance gevraagd omdat er iemand gewond was.

Y2 verklaarde dat zij bij aankomst blij was X1 en X2 ongedeerd te zien, omdat de melding nogal paniekerig klonk. Verder zag zij mensen op hun knieën zitten. Zij kon niet zien wat er aan de hand was, maar zij dacht dat deze mensen bij het slachtoffer zaten omdat zij had gehoord dat er iemand gewond was.

Volgens Y2 werd er op dat moment niet gevochten, maar stonden er op straat en op het plein overal groepjes mensen. Y2 schatte dat er zo'n 200 mensen waren. In eerste instantie kon zij Z1 en Z2 niet vinden. Het was chaos en mensen schreeuwden door elkaar. Buiten de politie was er niemand nuchter en overal waren mensen met grote ogen en grote pupillen, aldus Y2.

Y2 verklaarde dat zij naar het slachtoffer wilde lopen, maar dat dat niet werd geaccepteerd. De groep mensen om het slachtoffer wilde geen politie, maar een ambulance. Volgens Y2 werd het slachtoffer goed opgevangen door de mensen om hem heen.

Volgens Y2 besloten zij en Y1 dat mensen naar huis moesten worden gestuurd, zodat het wat rustiger zou worden en de ambulance er door kon. Net voordat zij de menigte ingingen om mensen weg te sturen, was er nog een vechtpartijtje. Y2 zag dat X1, X2, Z1 en Z2 er tussen sprongen en mensen aan hun arm wegtrokken. Volgens Y2 waren dit 10 tot 20 vechtende mensen.

Toen de ambulance kwam is Y2 met ZZ mensen weg gaan sturen om ruim baan te maken voor de ambulance. Inmiddels waren er volgens Y2 collega's ter assistentie gekomen.

Y2 verklaarde dat zij samen met haar collega's alles heeft gedaan wat zij konden doen.

5.10 Op 31 oktober 2005 verklaarde betrokken ambtenaar Y1 dat hij en Y2 volgens afspraak de meldingen zouden afhandelen van de Krimpenerwaard Oost en de meldingen buiten Berkenwoude, zodat X1 en X2 bij het Perkouwse feest konden zijn. Z1 en Z2 zouden tijdens het feest aanwezig zijn en de jeugd in de gaten houden, aldus Y2.

Over de bewuste avond verklaarde Y1 dat zij 's nachts een melding kregen dat er meer eenheden naar Berkenwoude moesten komen, waarna het weer rustig werd. Toch besloten zij ter plaatse te gaan. Enige tijd later hoorde zij X2 roepen om meer eenheden en om een ambulance, aldus Y1.

Y1 verklaarde dat hij ter plaatse zo'n 150 man zag staan en dat X1 en X2 voor hun surveillanceauto stonden. Y2 vond de situatie erg indrukwekkend omdat een heleboel mensen elkaar aan het troosten waren en ruzie maakten. Y1 kreeg de indruk dat velen onder invloed van alcohol en drugs waren.

Volgens Y1 is hij met zijn collega naar X1 en X2 gelopen en hebben zij gevraagd wat er was gebeurd. Eén van beiden zei volgens Y1 dat er een grote vechtpartij was geweest. Op tien meter afstand stonden heel veel mensen en sommigen zaten op de grond geknield. Y2 vroeg of ze niet bij het slachtoffer moesten kijken, maar X1 en X2 zeiden dat er genoeg mensen bij het slachtoffer waren. Y1 verklaarde dat hij vanuit de groep hoorde dat mensen niet zaten te wachten op de politie.

Voorts verklaarde Y1 dat hij en Y2 op verschillende plaatsen mensen uit elkaar hebben getrokken omdat er meerdere groepjes aan het vechten waren. Y1 zag plotseling op vijf meter afstand een vechtpartij van ongeveer 20 mensen. Hij zag dat X2 en één van de NPA-studenten iemand uit die groep probeerden te trekken. Na drie seconden waren deze vechtpartijen weer over, aldus Y1. Volgens Y1 was het heel chaotisch en hectisch op dat moment.

Y1 verklaarde dat hij en zijn collega Y2 dus niet ter plaatse waren op het moment dat A. werd mishandeld.

Y1 verklaarde dat hij X2 net buiten de groep zag staan, die om het slachtoffer heen stond, en Y1 had het idee dat X2 de gemoederen probeerde te sussen. Y1 hoorde dat een jongen uit de groep tegen X2 schreeuwde en schold. Volgens Y1 kwam die jongen agressief over. Y1 gaf aan dat hij zelf bewust niet naar het slachtoffer is gegaan, omdat hij dacht dat dat escalerend zou werken.

Y1 verklaarde dat hij zich niet meer kan herinneren waar X1 al die tijd was.

5.11 Betrokken ambtenaar ZZ verklaarde op 7 november 2005 onder meer dat hij de bewuste nacht operationeel coördinator was en de leiding had.

Volgens ZZ is er in Stolwijk, Berkenwoude en Lekkerkerk sprake van problemen met jongeren.

Het team Krimpenerwaard is een bijzonder team omdat het lang duurt voordat men assistentie heeft, aldus ZZ.

Over de bewuste avond en nacht verklaarde ZZ dat nadat hij in Berkenwoude was geweest, waar het rustig was, hij naar Gouda was gegaan. Rond 3.00 uur was ZZ in Gouda en kreeg toen de melding dat er in Berkenwoude gevochten werd. Hierop is hij naar Berkenwoude gereden en nog voor hij ter plaatse was, werd er gevraagd om een ambulance. ZZ gaf aan dat hij ter plaatse zo'n 100 tot 150 mensen aantrof. Het was zijn indruk dat X1, X2, Y1, en Y2 tussen de mensen stonden om hen rustig te krijgen. Het overhemd van X2 zat helemaal onder het bloed, aldus ZZ. Volgens ZZ werd er op dat moment niet gevochten maar werd er over en weer tussen de diverse groepen gescholden. Rond de persoon die op de grond zat, stond een groep mensen. ZZ had begrepen dat er was geslagen en dat de mensen er omheen familieleden waren.

ZZ had ter plaatse als eerste contact met X2, die had verteld dat de ambulance gebeld was. Omdat het slachtoffer niet slap was en er familie omheen zat, was ZZ er niet naartoe gegaan. Hij was ervan overtuigd dat de zorg voor het slachtoffer geregeld werd door de omstanders.

ZZ verklaarde dat hij bij een omstander heeft gevraagd wie het slachtoffer was. Hij kreeg slechts te horen dat de omstander de zwager van het slachtoffer was. Omdat niemand wilde zeggen wie het slachtoffer was, had ZZ besloten om met collega's een lijn te creëren om het plein schoon te vegen.

ZZ verklaarde dat hij geen pogingen heeft ondernomen om de gegevens van het slachtoffer te achterhalen omdat in de ambulance bekend zou worden wie het slachtoffer was.

Volgens ZZ was met name de groep rondom het slachtoffer erg recalcitrant en er kwam geen zinnig woord uit hen. Ook andere mensen op het plein waren volgens ZZ dronken en gaven geen informatie met betrekking tot daders en slachtoffers.

ZZ verklaarde dat hij er zeker van was dat er niet meer werd geslagen of geschopt toen hij ter plaatse was.

6. De korpschef liet verzoekster bij brief van 7 februari 2006 weten dat naar aanleiding van de klacht een uitgebreid intern/disciplinair onderzoek was ingesteld naar het politieoptreden. Hierbij was met toestemming van de korpsbeheerder gebruik gemaakt van de gegevens uit het strafrechtelijk onderzoek. De afdeling misdaadanalyse had een analyse gemaakt. De bevindingen van het onderzoek waren volgens de korpschef de volgende:

tijdens het onderzochte incident was een groot aantal mensen aanwezig, waarvan 50 tot 75 mensen met elkaar aan het vechten waren;

veel van deze mensen waren onder invloed van drank en/of drugs;

er waren minimaal zes verschillende vechtpartijen geïdentificeerd waarbij in totaal vier gewonden zijn gevallen;

er waren op hetzelfde moment twee vechtpartijen, waaronder de vechtpartij waarbij verzoeksters echtgenoot betrokken was;

dit alles had plaatsgevonden in maximaal 4 minuten en 29 seconden;

uit het onderzoek was gebleken dat de politie bij verzoeksters echtgenoot ter plaatse kwam op het moment dat de vechtpartij al was beëindigd;

de politie had in een andere vechtpartij de partijen proberen te scheiden door de vechtende mensen uit elkaar te trekken;

van alle gehoorde getuigen (36 verklaringen) verklaarden twee getuigen dat zij hadden gezien dat de politie bij de vechtpartij van A. stond en niets deed. Verzoekster was een van die getuigen. De andere getuige verklaarde over een agent en een agente die niets deden. Uit de analyse en de tijdlijn bleek dat deze agent en agente ter plaatse kwamen toen de vechtpartij waarbij verzoeksters echtgenoot betrokken was, voorbij was en de ambulance reeds besteld was.

De korpschef concludeerde dat er geen sprake was van laakbaar gedrag door de medewerkers van de politie. Wel vermeldde de korpschef dat het onderzoek had geleid tot een aantal conclusies die intern werden opgepakt. Het ging hierbij met name om de communicatie en de overdracht van de zaak. Gebleken was dat politieambtenaren in de eerste week na het incident op ontoelaatbare wijze met verzoekster hadden gecommuniceerd. Men had zich ongenueanceerd uitgelaten over de incidenten en de daarbij betrokken collega's zonder dat men goed op de hoogte was van de gebeurtenissen. Verder was het strafrechtelijk onderzoek te laat opgepakt, aldus de korpschef.

I. Ten aanzien van het politieoptreden

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat één of meerdere politieambtena(a)r(en) tijdens de mishandeling door de groep Lonsdale-jongeren heeft (hebben) toegekeken en niet heeft (hebben) ingegrepen.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman bij brief van 22 mei 2007 laten weten dat de korpsleiding uit zorgvuldigheidsoverwegingen direct tot een disciplinair onderzoek heeft besloten. De korpschef heeft verzoekster telefonisch op de hoogte gesteld van het besluit haar klacht over ernstige nalatigheid van de betrokken politieambtenaren te doen onderzoeken om vast stellen of er al dan niet sprake was van plichtsverzuim.

Op grond van het onderzoek is de korpsbeheerder van oordeel dat de betrokken ambtenaren gezien de omstandigheden hebben gedaan wat redelijkerwijs binnen hun vermogen lag en redelijkerwijs van hun verlangd kon worden. Van plichtsverzuim was niets gebleken, aldus de korpsbeheerder.

3. Op 10 juli 2007 heeft politieambtenaar Z1 een verklaring afgelegd tegenover twee medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman. Tijdens zijn opleiding aan de politieacademie had Z1 samen met zijn toenmalige collega Z2 een onderzoek verricht naar de problematiek rondom Lonsdale-jongeren in de Krimpenerwaard. Voor het ontwerpen en implementeren van een kwaliteitsproject gingen Z1 en Z2 voor drie maanden naar het politieteam in de Krimpenerwaard.

Z1 heeft verklaard dat Z2 en hij voorafgaand aan het feest hadden voorgesteld in burger aanwezig te zijn om de Lonsdale-jongeren en hun drugsgebruik te observeren. Zij hadden om geüniformeerde back-up gevraagd, maar deze kregen zij niet. Om die reden hadden zij aangegeven dat zij dan niet zouden optreden bij ongeregelde heden. Het leek hun onverantwoord om als politie in burger op te treden zonder geüniformeerde back-up, omdat zij het redelijk vermoeden hadden dat de Lonsdale-jongeren onder invloed zouden zijn van drank en drugs.

Over de bewuste nacht heeft Z1 verklaard dat hij en Z2 met zijn tweeën ter plaatse waren toen het buurthuis na afloop van het feest leegliep. Het feest was niet op het afgesproken tijdstip afgelopen en de politieambtenaren X1 en X2 en Y1 en Y2 waren toen niet ter plaatse.

Toen de grote groep mensen zich na afloop van het feest had verzameld op het plein, brak er eerst een kleine vechtpartij uit. Volgens Z1 barstte het ongeveer een minuut later helemaal los. Over het hele plein gingen mensen met elkaar op de vuist. Z1 en Z2 hebben dit direct aan de meldkamer gemeld en met spoed om assistentie verzocht. Toen het hele plein ging vechten, kwamen snel X1 en X2 aanrijden, waarna ook Z1 en Z2 uit hun auto zijn gestapt, aldus Z1.

Y1 en Y2 kwamen ter plaatse en om hen heen ging volgens Z1 iedereen met elkaar op de vuist.

Z1 en Z2 gingen de groep vechtende mensen in en trokken zoveel mogelijk mensen uit elkaar. Er waren zo'n 100 tot 150 mensen met elkaar aan het vechten, aldus Z1. Z1 dacht

zich te herinneren dat hij op een gegeven moment X1, X2, Y1 en Y2 in tweetallen aan de rand van de vechtende groep heeft zien staan. Z1 kon zich niet meer herinneren of hij hen iets heeft zien doen. Z1 wist nog wel dat het overhemd van X2 onder het bloed zat.

Z1 heeft verklaard dat het voor hem en Z2 onverantwoord was om iets anders te doen dan vechtende mensen uit elkaar halen. Pogingen om iemand op dat moment aan te houden hadden volgens Z1 absoluut tot een situatie geleid waarbij zijn eigen veiligheid in gevaar zou komen. Pepperspray kon hij niet gebruiken omdat het om een heel grote groep agressieve mensen ging. Een waarschuwingsschot had volgens Z1 evenmin zin, omdat dit niet door de massa zou worden opgemerkt aangezien de meesten hevig onder invloed waren van alcohol en drugs. De situatie was voor de politie heel bedreigend, aldus Z1.

Volgens Z1 was het volstrekt onverantwoord om als politie in uniform tussen de vechtenden te gaan staan. Z1 begreep goed dat zijn collega's aan de rand van de vechtende groep zijn blijven staan. Pas toen er assistentie was gearriveerd, is de politie op linie gaan staan en zijn de mensen gescheiden dan wel gesommeerd het dorp te verlaten. Z1 schatte dat er toen in totaal zo'n tien of twaalf politieambtenaren ter plaatse waren. Z1 is van mening dat hun geen plichtsverzuim kan worden verweten. Het duurde volgens Z1 een minuut of 20 voordat er versterking ter plaatse kwam.

Z1 heeft verklaard dat hij verzoeksters echtgenoot niet heeft gezien en evenmin iets van de vechtpartij waarvan A. het slachtoffer was.

4. Burgemeester E. - destijds wethouder van de gemeente Bergambacht - heeft op 24 juli 2007 tegenover twee medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman onder meer verklaard dat hij na het incident met de teamchef, politieambtenaar X1 en verzoekster heeft gesproken. E. heeft aan X1 gevraagd waarom er geen waarschuwingsschot was gelost. Hierop heeft X1 volgens E. geantwoord dat hij wel een afweging had gemaakt en had besloten dat het gebruik van een waarschuwingsschot in die situatie niet verantwoord was. Hij had zich daarbij afgevraagd welke reactie op een waarschuwingsschot zou volgen en wat de politie dan vervolgens had moeten doen. E. had van X1 begrepen dat wanneer een waarschuwingsschot tot niets had geleid, de politie dan gericht had moeten schieten.

Het was E. uit de verklaringen van de teamchef en X1 duidelijk geworden dat de politie wel degelijk ter plaatse was geweest en een vechtpartij had gezien. Of X1 de vechtpartij had gezien waarvan verzoeksters echtgenoot het slachtoffer was, wist E. niet.

5. De Nationale ombudsman heeft op 19 november 2007 een hoorzitting gehouden, waarbij de betrokkenen in elkaars aanwezigheid zijn gehoord door de substituut-ombudsman mr. Van Dooren.

Betrokken ambtenaar X1 heeft toen onder meer verklaard dat hij en zijn collega X2 in de bewuste nacht op een gegeven moment hadden besloten hun auto te verplaatsen in

verband met de indeling van het feestterrein, waarna zij een klein rondje reden. Op dat moment barstte het geweld los, aldus X1.

Z1 heeft hierop aangegeven dat het zijn schatting destijds was dat zo'n 100 tot 150 mensen op het plein waren en dat binnen die groep meerdere vechtpartijen ontstonden. Er waren volgens hem vechtpartijen over het hele plein. Hij heeft verklaard dat hij zich dat nog steeds zo herinnert.

De substituut-ombudsman heeft tijdens de hoorzitting opgemerkt dat er enige discrepantie zit tussen de verklaring die Z1 tijdens het disciplinair onderzoek heeft afgelegd en de verklaring die hij in juni 2007 tegenover twee medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman heeft afgelegd. Tijdens het disciplinair onderzoek had Z1 verklaard dat X1 en X2 vechtende mensen uit elkaar hadden gehaald, terwijl hij later heeft verklaard dat hij niet wist wat anderen tijdens het incident hebben gedaan. Hierop heeft Z1 geantwoord dat hij in juni ook had aangegeven dat hij niet meer precies wist wat hij tijdens het disciplinair onderzoek had verklaard. Als hij toen had verklaard dat X1 en X2 vechtende mensen uit elkaar hadden gehaald, dan zou hij daar nu weer voor tekenen. Z1 heeft benadrukt dat hij beide keren naar eer en geweten heeft verklaard wat hij zich nog herinnerde.

Desgevraagd heeft X1 verklaard dat toen hij samen met X2 ter plaatse kwam, de vechtpartij waarvan A. het slachtoffer is geworden, reeds had plaatsgevonden. A. lag op de grond, zijn vrouw zat naast hem en er stond een grote groep mensen omheen. A. werd volgens X1 door zijn vrouw en anderen verzorgd. Volgens X1 maakte A. aanstalten om te gaan zitten en was bovendien de ambulance onderweg. X1 heeft aangegeven dat hij daaraan niet meer kon bijdragen. Hij heeft zich samen met zijn collega X2 gericht op het voorkomen van nieuwe vechtpartijen. Aan de overkant van de straat stond een andere groep jongeren en beide groepen bleven gillen en roepen naar elkaar. X1 heeft laten weten dat hij de groepen niet fysiek uit elkaar heeft getrokken.

X2 heeft verklaard dat toen zij ter plaatse kwamen, er om een ambulance werd gevraagd, die hij toen is gaan bellen. In zijn beleving waren er op dat moment nog steeds opstootjes.

Y1 heeft verklaard dat hij en zijn collega Y2 ongeveer 3 à 4 minuten later ter plaatse waren. Ter plaatse heeft hij aan X1 gevraagd waar het slachtoffer lag en X1 had hem de plek aangewezen en verteld dat er goed voor het slachtoffer werd gezorgd.

Er waren volgens Y1 nog veel mensen heftig met elkaar aan het discussiëren. Hij heeft deze mensen uit elkaar gehaald en hun gemaand naar huis te gaan.

Y2 heeft verklaard dat zij ter plaatse ook nog mensen uit elkaar heeft gehaald, maar dat dit niet lang heeft geduurd. Er kwamen mensen naar haar toe die aangaven dat zij waren geslagen, maar er kon niemand worden aangehouden omdat er geen dader bekend was. Ook zij heeft mensen gemaand om naar huis te gaan.

Desgevraagd heeft X1 verklaard dat de menigte die om A. heen stond zich woordelijk tot de politie heeft gericht. Deze mensen waren volgens X1 onder invloed van drank.

Toen tijdens de hoorzitting verzoekster aan het woord kwam, heeft zij onder meer tegen Y1 gezegd dat zij in eerste instantie had aangegeven dat hij erbij stond toen A. werd mishandeld, maar dat later was gebleken dat Y1 toen nog niet ter plaatse was.

Tegen X1 heeft verzoekster gezegd dat zij grote vraagtekens heeft bij zijn optreden. Door een getuige is gezien dat hij wel bij de vechtpartij aanwezig was. X1 zou constant hebben rondgelopen. Verzoekster heeft aangegeven dat zij zelf een politieambtenaar heeft gezien toen A. werd mishandeld. Verzoekster verwijt X1 dat hij helemaal niets heeft gedaan; hij heeft geen aanwijzingen gegeven met betrekking tot het verlenen van eerste hulp, hij heeft geen namen genoteerd en niet geïnformeerd naar de personalia en de toestand van haar man. Volgens verzoekster heeft X1 erbij gestaan met zijn armen over elkaar en dat heeft zij heel erg gevonden. Ook had zij misschien verwacht dat X1 de volgende dag bij haar thuis zou komen.

Hierop heeft X1 gereageerd en aangegeven dat toen zij ter plaatse kwamen, verzoekster bij haar echtgenoot zat en er door verzoekster en omstanders goed voor A. werd gezorgd. A. ging ook vanuit liggende houding zitten, aldus X1. Hij was van mening dat het slachtoffer voldoende hulp kreeg en hij dacht dat het goed ging. Wat zijn lichaamshouding betreft, heeft hij opgemerkt dat hij vrij fors is en misschien een portofoon in zijn handen had. Het kan zo zijn dat hij met zijn armen over elkaar zijn portofoon heeft vastgehouden om nog iets te kunnen horen. Voorts heeft X1 aangegeven dat niet duidelijk was wie A. had mishandeld, zodat het geen zin had om namen te noteren. Bovendien kent hij veel jongeren die daar aanwezig waren, waarvan hij de namen en geboortedata weet.

Op de vraag naar de sfeer ter plaatse heeft X2 verklaard dat het hem het meest is bijgebleven dat de mensen dronken waren en naar de politie schreeuwden. Hij heeft aangegeven die nacht zijn best te hebben gedaan en alleen maar ellende over zich heen te hebben gekregen. Y2 heeft hierover verklaard dat toen zij ter plaatse kwam, de sfeer grimmig en onrustig was. Bijna iedereen was onder invloed van drank en mensen konden geen fatsoenlijk antwoord geven op hun vragen. De groep mensen om A. heen keerde zich volgens Y2 tegen de politie. De omstanders vroegen wat de politie kwam doen en zeiden dat de politie weg moest gaan en dat zij een ambulance wilden, aldus Y2.

Desgevraagd heeft verzoekster verklaard dat de omstanders in eerste instantie al kwaad en opstandig waren omdat de politieauto's in de weg stonden waardoor de ambulance er niet door kon. Verder heeft zij er weinig van meegekregen dat de groep zich tegen de politie heeft gekeerd.

Op de vraag hoeveel mensen er om A. heen stonden, heeft verzoekster geantwoord dat dit wel een heel clubje mensen was. Op de plek waar X1 stond, was volgens verzoekster wel

een opening.

Desgevraagd heeft X2 aangegeven dat er tussen de 100 en 150 mensen waren. Volgens Y1 waren er zo'n 150 mensen en Y2 heeft aangegeven dat er eerder 150 mensen waren dan 100.

Beoordeling

6. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit betekent dat wanneer de politie getuige is van een vechtpartij, zij met inachtneming van de veiligheid voor betrokkenen en zichzelf handelend dient op te treden.

7. Gelet op de afgelegde verklaringen van zowel de getuigen als de betrokken politieambtenaren is vast komen te staan dat er veel mensen op straat waren toen het feest was afgelopen. Er wordt veelal gesproken over zo'n 150 mensen. Veel mensen hebben verklaard dat er ineens een grote chaos ontstond en dat mensen met elkaar op de vuist gingen. De Nationale ombudsman acht het dan ook zeer aannemelijk dat er meerdere vechtpartijen tegelijk uitbraken en de situatie voor de politie erg onoverzichtelijk was.

De Nationale ombudsman gaat er, gelet op de verklaringen, vanuit dat veel mensen onder invloed van alcohol en/of drugs waren. Ook dit is door zowel betrokken ambtenaren als getuigen verklaard.

Meerdere personen, waaronder getuigen, hebben verklaard dat er een politieauto van het plein wegreed en dat kort daarna de vechtpartijen uitbraken.

Ten aanzien van de stellingen van verzoekster dat er wel politie ter plaatse was en dat zij tijdens de vechtpartij heeft staan toekijken, heeft de Nationale ombudsman zijn twijfels. Tijdens de hoorzitting heeft verzoekster aangegeven dat zij in eerste instantie had gesteld dat betrokken ambtenaar Y1 tijdens de vechtpartij had staan toekijken, terwijl vast is komen te staan dat hij toen nog niet ter plaatse was. Later heeft verzoekster gesteld dat het X1 was die tijdens de vechtpartij heeft staan toekijken.

De Nationale ombudsman heeft ook bij de verklaring van getuige O. zijn vraagtekens, omdat O. heeft verklaard dat hij een mannelijke en vrouwelijke agent heeft zien staan toekijken, terwijl alle betrokken ambtenaren hebben verklaard dat Y1 en Y2 pas later ter plaatse kwamen en Y2 de enige vrouwelijke politieambtenaar ter plaatse was.

Verder is er niemand die heeft verklaard dat de politie ten tijde van de vechtpartij waarvan A. slachtoffer is geworden aanwezig was én deze vechtpartij daadwerkelijk heeft gezien. De Nationale ombudsman sluit niet uit dat er ten tijde van deze vechtpartij politie aanwezig

was, maar gelet op de onoverzichtelijke situatie en het feit dat aannemelijk is dat er veel mensen (strak) om het slachtoffer heen stonden, is het mogelijk dat de politie niet heeft gezien dat A. op de grond lag en door meerdere personen is geslagen en getrapt.

Bovendien hebben alle betrokken politieambtenaren stellig verklaard dat zij de vechtpartij waarvan A. het slachtoffer is geworden, niet hebben gezien.

De substituut-ombudsman heeft ook tijdens de hoorzitting niet de indruk gekregen dat de betrokken politieambtenaren hierover niet de waarheid hebben gesproken.

De Nationale ombudsman acht het dan ook niet aannemelijk dat er politie aanwezig was tijdens de vechtpartij en dat zij heeft staan toekijken zonder in te grijpen.

Hiermee wil de Nationale ombudsman niet zeggen dat verzoekster zelf een onjuiste verklaring heeft afgelegd. Gelet op het ingrijpende karakter van de gebeurtenis, de hectiek ter plaatse en de snelheid waarmee het incident gepaard ging, kan de Nationale ombudsman zich voorstellen dat verzoekster zich bepaalde feiten niet precies genoeg heeft herinnerd.

Gelet op het bovenstaande is het oordeel van de Nationale ombudsman dat de betrokken ambtenaren niet gehandeld hebben in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

8. De Nationale ombudsman merkt nog op dat het niet verstandig was dat X1 na afloop van de vechtpartij met zijn handen over elkaar heeft gestaan. Alhoewel de Nationale ombudsman niet de indruk heeft gekregen van enige onwelwillendheid van de zijde van de politie, was het juister geweest wanneer de politie een actievere houding had aangenomen. Daarbij moet wel worden aangetekend dat de groep die bij A. behoorde, heeft aangegeven dat men niet gediend was van de aanwezigheid van de politie bij het slachtoffer. Dit maakte het voor de politie moeilijk om actief ten opzichte van het slachtoffer op te treden.

II. Ten aanzien van de registratie van het incident

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de ter plaatse aanwezige politieambtenaren niets over het incident op 4 september 2005 hebben vastgelegd, althans dit te summier hebben gedaan.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman laten weten dat de politieambtenaren Z1 en Z2 bij proces-verbaal van bevindingen van 7 september 2005 over het incident hebben gerapporteerd; de politieambtenaren X1 en X2 bij proces-verbaal van bevindingen van 8 september 2005 en politieambtenaar ZZ bij proces-verbaal van

bevindingen van 6 september 2005.

3. Tijdens de hoorzitting op 19 november 2007 heeft verzoekster gesteld dat zij de volgende dag naar het politiebureau heeft gebeld en dat zij te horen kreeg dat er niets bekend was over de vechtpartij.

Hierop heeft X1 aangegeven dat er diezelfde nacht ook nog een vechtpartij in Lekkerkerk was. Daar is de politie vervolgens op afgestuurd. Waarschijnlijk is daardoor miscommunicatie ontstaan met betrekking tot de registratie van de incidenten bij het Perkouwse feest, aldus X1.

X2 heeft verklaard dat er die nacht wel degelijk een mutatie is opgemaakt. Op de vraag hoe het dan kan dat verzoekster de volgende dag te horen kreeg dat er geen informatie over de vechtpartij bekend was bij de politie, heeft K. (uitvoerend teamchef van de betrokken ambtenaren X1, X2, Y1 en Y2) geantwoord dat nog niet bekend was wie het slachtoffer was. Y1 had het ziekenhuis gebeld om de gegevens van het slachtoffer te achterhalen, maar kreeg om privacyredenen geen informatie.

4. Desgevraagd heeft de korpsbeheerder op 3 maart 2008 onder meer een mutatie uit het bedrijfsprocessensysteem toegestuurd. Deze mutatie dateert van 4 september 2005 en is om 4.54 uur door X1 en X2 aangemaakt. Hierin staat onder meer vermeld dat Z1 en Z2 zagen dat het Cultureel Centrum leeg stroomde en dat ineens de vlam in de pan sloeg. Voorts staat in de mutatie vermeld dat X1 en X2 ook in Berkenwoude waren en zeer snel ter plaatse kwamen. Toen bleek dat men totaal was losgeslagen. Er waren diverse vechtpartijen waarbij werd geslagen, geschopt en kopstoten werden uitgedeeld. X1 en X2 hadden in de mutatie weergegeven dat er een persoon gestrekt ging en dat er voor hem later een ambulance kwam. Verder is er gemuteerd dat in de drukte geen namen zijn genoteerd.

Beoordeling

5. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

Dit betekent dat de politie meldingen en incidenten dient te vast te leggen in het bedrijfsprocessensysteem.

6. Vast is komen te staan dat er diezelfde nacht een mutatie is aangemaakt door de betrokken ambtenaren X1 en X2, waarin kort verslag is gedaan van de vechtpartij. Hierin is aangegeven dat er een slachtoffer was gevallen, hetgeen betrekking heeft op A.

Voorts hebben de betrokken ambtenaren X1 en X2, Z1 en Z2 en ZZ een uitgebreid proces-verbaal van bevindingen opgesteld op 8 september 2005, respectievelijk 7 en 6

september 2005.

Het is onzorgvuldig dat de politie de volgende dag tegenover verzoekster had aangegeven dat er niets over de vechtpartij bekend was. Nu echter gebleken is dat er wel een vastlegging is oordeelt de Nationale ombudsman dat niet kan worden gezegd dat de politie onvoldoende over het incident heeft vastgelegd. De politie heeft dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van het onderzoek naar het incident

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt tevens over de wijze waarop (disciplinair) onderzoek is verricht naar het optreden van de politieambtenaren tijdens het voorval op 4 september 2005. In dit kader klaagt verzoekster er met name over dat uit dit onderzoek niet is gebleken dat de politie tijdens de mishandeling van haar echtgenoot heeft toegekeken en niet heeft ingegrepen.

2. De korpsbeheerder heeft in zijn brief aan de Nationale ombudsman gesteld dat er drie onderzoeken met betrekking tot het incident zijn geweest. Direct na het incident is een strafrechtelijk onderzoek gestart, waarbij naast de 4 slachtoffers 17 verdachten en 36 getuigen zijn gehoord. Voorts is er een feitenonderzoek gedaan door het korps zelf. Dat onderzoek was in het kader van het disciplinair onderzoek gericht op de interne organisatie van het team Krimpenerwaard.

Verder is er een disciplinair onderzoek uitgevoerd met het doel plichtsverzuim door politieambtenaren vast te stellen dan wel uit te sluiten. Vijf interne onderzoekers hebben de politieambtenaren en de getuigen gehoord. Het onderzoek is gedaan conform de regeling "Disciplinaire procedures van de politie Hollands Midden". Tevens is er door de afdeling Misdaadanalyse een minutieuze analyse gemaakt van het incident, aldus de korpsbeheerder. Voor het disciplinair onderzoek werd met toestemming van de korpsbeheerder gebruik gemaakt van de gegevens uit het strafrechtelijk onderzoek.

De korpsbeheerder heeft gesteld dat de resultaten van het onderzoek van dien aard waren dat tot geen andere conclusie kon worden gekomen dan dat het niet aannemelijk was dan wel niet aannemelijk kon worden gemaakt dat er sprake was geweest van plichtsverzuim. Een wettig en overtuigend bewijs van de onschuld van de betrokken politieambtenaren is in een disciplinair onderzoek c.q. in het tuchtrecht niet aan de orde, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit betekent dat wanneer de politie overgaat tot het instellen van een disciplinair/intern onderzoek, zij ervoor dient zorg te dragen dat dit onderzoek toereikende informatie oplevert.

4. Vast is komen te staan dat de politie de getuigenverklaringen die in het kader van het strafrechtelijk onderzoek zijn afgelegd, heeft gebruikt voor het disciplinair onderzoek.

Dat dit is gebeurd, acht de Nationale ombudsman niet onjuist. Echter, deze verhoren zijn met een geheel ander doel afgenomen, namelijk het verkrijgen van daderinformatie, terwijl het disciplinair onderzoek zich richt op de rol van de politie tijdens het incident.

Naast verzoekster heeft slechts één getuige verklaard dat hij daadwerkelijk heeft gezien dat er politie aanwezig was op het moment dat A. werd mishandeld. De Nationale ombudsman is van mening dat tijdens de verhoren van de getuigen niet goed is doorgevraagd naar de rol die de politie de bewuste nacht heeft gespeeld. Zo roepen de getuigenverklaringen van Bo, Bu., Ca2., K., verzoekster, S., St., Ve., en Vl. de nodige vragen op. Zij hebben allen iets verklaard over de politie, maar het is niet geheel duidelijk op welk moment zij hebben gezien dat er politie aanwezig was (tijdens of na afloop van de mishandeling), of de politie de bewuste vechtpartij heeft gezien en op welk moment zij politieoptreden hadden verwacht (ingrijpen tijdens de vechtpartij of ingrijpen na de vechtpartij).

De Nationale ombudsman acht het disciplinair onderzoek niet toereikend, waardoor de politie in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

5. De Nationale ombudsman merkt overigens nog op dat het voorgaande aanleiding zou kunnen geven om de korpsbeheerder de aanbeveling te doen het disciplinair onderzoek aan te vullen en de betrokkenen uitvoeriger te horen. Hij acht het echter niet aannemelijk dat wanneer het disciplinair onderzoek wel toereikend was geweest, dit tot de uitkomst zou hebben geleid dat de politieambtenaren plichtsverzuim zou kunnen worden verweten. Er zijn immers diverse getuigen die een verklaring hebben afgelegd dat de politie niet aanwezig was op het moment dat de vechtpartij losbarstte. Bovendien hebben ook de betrokken ambtenaren verklaard dat zij pas ter plaatse waren toen de vechtpartij was beëindigd.

Nu verzoekster geen belang lijkt te hebben bij een aanvullend disciplinair onderzoek, zal de Nationale ombudsman in dit geval geen aanbeveling doen.

IV Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt over de wijze waarop de politie haar op 28 september 2005 ingediende klacht heeft afgedaan, in die zin dat zij niet is geweest op de mogelijkheid haar klacht voor te leggen aan de klachtencommissie en de Nationale ombudsman.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman laten weten dat de korpschef verzoekster persoonlijk telefonisch heeft meegedeeld dat haar brief van 28 september 2005 niet als klacht zou worden behandeld en dat er een disciplinair onderzoek zou worden verricht naar haar verwijt dat de betrokken ambtenaren plichtsverzuim zouden hebben gepleegd. Op 28 december 2005 heeft de korpschef verzoekster en haar echtgenoot persoonlijk op de hoogte gesteld van de resultaten van het disciplinair onderzoek en een toelichting daarop gegeven. De bevindingen van het disciplinair onderzoek zijn verzoekster tevens bij brief van 8 februari 2006 meegedeeld.

Omdat de brief van verzoekster niet werd aangemerkt als een klacht is verzoekster niet geweest op de mogelijkheid de zaak voor te leggen aan de klachtencommissie dan wel de Nationale ombudsman. De korpsbeheerder acht dit een omissie van de politie. Wel heeft de teamchef op of omstreeks 9 of 10 september 2005 een folder over klachtbehandeling bij de politie bij verzoekster bezorgd.

Beoordeling

3. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit betekent dat wanneer een burger een klacht indient, deze volgens de regels ten aanzien van klachtbehandeling dient te worden behandeld.

4. Vast is komen te staan dat verzoeksters brief niet als klacht is aangemerkt, terwijl verzoekster in de eerste zin van haar brief aan de politie al over een klacht spreekt. Het zou niet onredelijk zijn geweest indien de politie verzoeksters klacht niet in behandeling had genomen gedurende het disciplinair onderzoek. Echter, na afloop van dat onderzoek had de politie verzoeksters klacht alsnog in behandeling moeten nemen dan wel verzoekster erop moeten wijzen dat wanneer zij dat wenste, haar klacht alsnog conform de klachtenregeling zou worden behandeld. De Nationale ombudsman acht het dan ook niet juist dat verzoeksters brief niet als klacht is aangemerkt. Dat de politie een disciplinair onderzoek naar de gebeurtenissen verrichtte, doet hieraan niet af. Er was dan ook geen sprake van een van de uitzonderingsgronden zoals genoemd in de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond). Nu de politie verzoeksters klacht niet conform het interne klachtrecht heeft afgedaan, is er gehandeld in strijd met het vereiste van fair play.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

V. Ten aanzien van de politie-inzet

Bevindingen

1. De Nationale ombudsman heeft ambtshalve onderzoek ingesteld naar de politie-inzet in de nacht van 3 op 4 september 2005.
2. Desgevraagd heeft de korpsbeheerder de Nationale ombudsman bij brief van 22 mei 2007 laten weten dat aanvankelijk geen extreme toestanden werden verwacht tijdens of na het dorpsfeest en dat gelet op de chronisch krappe personele bezetting c.q. beschikbaarheid de politie-inzet voor zaterdag 3 september gepland was op twee personen. Het team had de beschikking over twee man extra, te weten de politieambtenaren Z1 en Z2, die daar waren in verband met hun onderzoek naar extremistische jongeren. Volgens de teamchef kwam er in de week voorafgaand aan het feest informatie binnen dat zich mogelijk ongeregelheden zouden voordoen. Om die reden werd de geplande politie-inzet verhoogd. De wijkagent, de heer X1 zou permanent toezicht houden. Ook kon een beroep worden gedaan op de avond c.q. nachtbezetting van het district Gouwe IJssel.

Volgens de korpsbeheerder wordt bij de inzet rekening gehouden met voorgaande jaren, maar blijft het problematisch de juiste inschatting te maken wanneer jeugd, drank en drugs een combinatie vormen. Volgens het bedrijfsprocessensysteem hebben er in de jaren 2000 tot en met 2002 geen ongeregelheden plaatsgevonden. In 2003 ontstond er onrust op straat na een mishandeling, waarbij rond de 100 personen op straat waren. Kort daarna keerde de rust weer. In 2004 was er sprake van een vechtpartij tussen de 50 of meer (jeugdige) personen. Toen de politie ter plaatse kwam, was de rust goeddeels wedergekeerd, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder heeft voorts aangegeven dat het bekend is dat in de Krimpenerwaard Lonsdale-jongeren wonen die de gebruikelijke overlast veroorzaken op de hangplek nabij het Cultureel Centrum te Berkenwoude.

3. Op 10 juli 2007 heeft politieambtenaar Z1 een verklaring afgelegd tegenover twee medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman. Tijdens zijn opleiding aan de politieacademie had Z1 samen met zijn toenmalige collega Z2 een onderzoek verricht naar de problematiek rondom Lonsdale-jongeren in de Krimpenerwaard. Voor het ontwerpen en implementeren van een kwaliteitsproject gingen Z1 en Z2 voor drie maanden naar het politieteam in de Krimpenerwaard.

Z1 heeft verklaard dat Z2 en hij er destijds op het gemeentehuis achter kwamen dat er dat weekend een feest in Berkenwoude zou zijn. Volgens Z1 had de burgemeester geluiden vanuit jeugdwerk gehoord dat het op het feest zou escaleren en dat er zou worden gevochten. Dit bespraken Z1 en Z2 met de teamleiding, maar er werd neutraal op de

informatie gereageerd. Een van de wijkagenten vertelde dat er het jaar ervoor ook was gevochten, maar aan die informatie werd volgens Z1 weinig aandacht besteed.

Voorts heeft Z1 verklaard dat Z2 en hij in dat overleg hebben aangegeven dat zij vonden dat de politie iets met de informatie van de burgemeester moest doen. De hangplek van de Lonsdale-jongeren was pal naast de locatie van het feest en Z1 en Z2 hadden eerder in hun onderzoek geconcludeerd dat het een latent agressieve groep is die excessief drugs gebruikt; deze groep was een waakvlam volgens Z1 en Z2. Er bestond naar hun mening dus een reëel risico dat het uit de hand zou lopen. De teamchef concludeerde echter dat het allemaal wel zou meevallen en deelde mee dat er twee auto's noodhulp zouden rijden, zoals volgens Z1 elk weekend het geval is. Deze twee auto's waren voor de gehele Krimpenerwaard, met uitzondering van Krimpen aan den IJssel, aldus Z1.

4. Burgemeester E. van de gemeente Bergambacht, die ten tijde van het incident wethouder van die gemeente was, heeft op 4 juli 2007 tegenover twee medewerkers van het Bureau Nationale ombudsman verklaard dat het van vroeger al bekend is dat op het Perkouwse feest wel wat klappen vallen, maar dat dit nog nooit uit de hand is gelopen.

Volgens de burgemeester is de jeugd sinds 2000 wat verhard. De zogenaamde Lonsdale-jongeren zorgen voor veel overlast; het gedrag van deze jongeren wordt met name bepaald door hun excessieve drank- en drugsgebruik, aldus de burgemeester. De burgemeester heeft verklaard dat het soms wat onrustig is in de gemeente, hetgeen ook bij de politie bekend was. Omdat de gemeente vond dat er te weinig steun kwam van de politie, heeft de gemeente in mei 2005 zelf een beveiligingsbedrijf ingeschakeld om de rust in de gemeente te bewaren. De gemeente hoopte te voorkomen dat de jongeren nog meer schade zouden toebrengen.

Het weekeinde voorafgaand aan het Perkouwse feest kreeg de burgemeester (in zijn hoedanigheid als wethouder) signalen dat het niet goed zou gaan op het feest. Die informatie kreeg hij van iemand van de plattelandsjongerenvereniging die het feest organiseerde. E. heeft verklaard dat hij die week de politie hierover heeft ingeseind, maar de politie had bezettingsproblemen en kon niet veel politieambtenaren inzetten tijdens het feest. Aan de andere kant vroeg de politie zich ook af hoe serieus de dreiging was omdat er wel meerdere hangplekken zouden zijn waar af en toe wat gebeurde, aldus E.

De burgemeester heeft verklaard dat het bezettingsprobleem van de politie al jaren speelt in deze regio. Vanuit de gemeente is daar wel begrip voor, maar niet wanneer de politie gewaarschuwd is dat het uit de hand dreigt te lopen en er nog geen extra mensen worden ingezet. Het jaar erop heeft E. als burgemeester extra mensen geëist tijdens het Perkouwse feest en toen zijn er vijftien mensen ingezet.

5. Tijdens de hoorzitting op 19 november 2007 heeft districtschef P. onder meer verklaard dat er op basis van historisch materiaal geen aanleiding was om extra politie in te zetten.

Het was volgens hem toeval dat Z1 en Z2 via via te horen hadden gekregen dat het uit de hand zou lopen. Veelal zijn het kleine opstootjes die plaatsvinden, waarna betrokkenen elkaar weer de hand schudden, aldus P. De teamchef heeft contact gezocht met de Dienst Informatie, maar er bleek weinig meer bekend te zijn. Hierop heeft de teamchef besloten de avonddienst tot 1.15 uur te laten blijven. Het feest had het karakter dat het leuk en gezellig was en er was geen aanleiding om er vanuit te gaan dat het uit de hand zou lopen. Bovendien was er een evenement van de NAVO in Noordwijk en was er in Bodegraven een feest. Het korps komt al tijden personeel tekort en de rek was er op dat moment uit, aldus P.

Verzoekster heeft opgemerkt dat zij niet inziet waarom er niet meer politie ter plaatse was. Politieambtenaar K. (leidinggevende van de betrokken ambtenaren) heeft hierop aangegeven dat de politie met regelmaat geruchten krijgt dat het ergens uit de hand gaat lopen. In dit geval was de informatie niet zo beoordeeld dat er sprake was van een serieuze dreiging dat het echt uit de hand zou lopen. De vechtpartij begon als een donderslag bij heldere hemel. Als er eerder spanningen waren opgemerkt, was de collega's uit Gouda eerder om assistentie verzocht, aldus K.

6. Nadat de Nationale ombudsman de korpsbeheerder een aantal vragen had gesteld, heeft de korpsbeheerder bij brief van 17 januari 2008 onder meer het volgende laten weten.

Het team Krimpenerwaard had in 2005 standaard de beschikking over twee auto's met elk twee man voor de noodhulp. Met het oog op het Perkouwse feest werden tevens twee leden van de vrijwillige politie ingeschakeld voor toezicht en handhaving. De studenten Z1 en Z2 waren op eigen verzoek aanwezig bij het feest.

Nadat de teamchef informatie binnen kreeg welke wees op een mogelijk risico, werd besloten de inzet te versterken; de twee politieambtenaren die late dienst hadden, dienden langer te blijven. Verder kon een beroep worden gedaan op de "buitencoördinator", de functionaris die de politieambtenaar op straat begeleidt en de hondengeleider. Zonodig kon een beroep worden gedaan op versterking uit het district en de regio.

De extra politie-inzet bestond dus uit het langer blijven van de twee politieambtenaren die late dienst hadden en het inzetten van twee leden van de vrijwillige politie. De wijkagent kreeg de opdracht in dan wel dicht in de buurt van Berkenwoude te blijven. De korpsbeheerder heeft voorts laten weten dat het juist is dat in de gehele Krimpenerwaard twee auto's voor noodhulp beschikbaar zijn.

Desgevraagd heeft de korpsbeheerder laten weten dat de norm voor aanrijtijden in de Krimpenerwaard vijftien minuten is; de laatst te hulp geschoten eenheid was binnen dertien minuten ter plaatse, aldus de korpsbeheerder.

De Nationale ombudsman had de korpsbeheerder om een reactie gevraagd op het feit dat Z1 en Z2 voorafgaand aan het feest hebben aangegeven dat - gelet op de beschikbare informatie én hun eerder getrokken conclusie dat de Lonsdale-jongeren een latent agressieve groep betreft - er iets moest gebeuren ten aanzien van de politie-inzet die nacht. Hierop heeft de korpsbeheerder gesteld dat zich niet liet vaststellen of direct oorzakelijk verband kan worden gelegd tussen de aanwezigheid van de Lonsdale-jongeren en de vechtpartijen. De korpsbeheerder heeft aangegeven dat de agressie van de Lonsdale-jongeren zich primair richt op buitenstaanders, vooral allochtonen. Het Perkouwse feest is geen feest waaraan allochtonen deelnemen. Volgens de korpsbeheerder staat het vast dat zich onder de feestgangers jongeren bevonden die een zekere verwantschap met de Lonsdale-groep voelden. Uit het strafrechtelijk en disciplinair onderzoek is niet gebleken dat de personen die bij de vechtpartij betrokken waren, tot de Lonsdale-groep behoorden. Wanneer op voorhand en ook op basis van ervaringen in voorgaande jaren duidelijk was geweest dat Lonsdale-jongeren zouden zorgen dan wel zouden kunnen zorgen voor agressie met geweldpleging op het Perkouwse feest, dan had de teamchef hier terdege rekening mee moeten houden bij de politie-inzet.

Desgevraagd heeft de korpsbeheerder laten weten dat de capaciteit beperkter was dan normaal vanwege de inzet van politie-eenheden voor een NAVO-bijeenkomst elders.

Volgens de korpsbeheerder dient men wel te bedenken dat het dorpsfeest niet dient te worden ontsierd door forse aanwezigheid van politie uit angst voor ongeregelheden. Hierdoor kan een negatieve spiraal optreden doordat de aanwezigheid van de politie een legitimatie gaat vormen voor ongeregelheden.

Tijdens het Perkouwse feest in 2006 is de politie-inzet verhoogd tot achttien personen en het feest verliep zonder noemenswaardige incidenten.

Tenslotte heeft de korpsbeheerder gesteld dat de politie-inzet in het licht van hetgeen A. is overkomen, altijd onvoldoende zal zijn. De korpsbeheerder vindt echter de kwaliteit van de voorbereiding van dergelijke feesten van groter belang dan het aantal politieambtenaren dat wordt ingezet. Dit dient een samenspel te zijn van bestuur, politie, organisatoren van het feest en overige hulpdiensten en volgens de korpsbeheerder kan vastgesteld worden dat betrokkenen daar in 2005 niet voldoende in zijn geslaagd.

Beoordeling

7. Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert. Dit betekent dat de politie er voor moet zorg dragen dat er voldoende personeel in dienst is.

8. Vast is komen te staan dat er enkele dagen voorafgaand aan het feest geruchten waren dat het feest uit de hand kon gaan lopen en het wellicht op vechten zou uitdraaien.

Eveneens is vast komen te staan dat men in Berkenwoude veel overlast ervaart van de zogenaamde Lonsdale-jongeren op de hangplek nabij het Cultureel Centrum. De studenten Z1 en Z2 hadden hun onderzoek afgesloten met de conclusie dat het om een latent agressieve groep jongeren gaat, die excessief drugs gebruikt.

Voorts is van belang dat er tijdens het feest in 2003 een mishandeling heeft plaatsgevonden waarbij rond de 100 personen op straat waren. In 2004 was er een vechtpartij waarbij zo'n 50 personen of meer waren betrokken. Dat deze vechtpartij alweer ten einde was toen de politie ter plaatse kwam, doet hieraan niet af.

Dat de politie had besloten dat de politieambtenaren die met de late dienst waren belast, langer in dienst moesten blijven, acht de Nationale ombudsman niet toereikend, aangezien hun dienst om 1.15 uur was beëindigd en het feest pas om 2.00 uur was afgelopen. Dat er beroep kon worden gedaan op de bezetting van het district Gouwe IJssel en er twee vrijwilligers in waren gezet, acht de Nationale ombudsman evenmin afdoende, gelet op de lange aanrijtijden en het feit dat deze vrijwilligers geen dienst in Berkenwoude draaiden.

Hoewel de geruchten niet konden worden onderbouwd, hadden deze in combinatie met de onderzoeksresultaten van Z1 en Z2, het feit dat er tijdens voorgaande feesten ook vechtpartijen hebben plaatsgevonden en het feit dat het langere tijd zou duren voordat er assistentie ter plaatse zou kunnen zijn, moeten leiden tot een hogere politie-inzet. De Nationale ombudsman is het met de korpsbeheerder eens dat een dorpsfeest niet moet worden ontsierd door forse aanwezigheid van politie, maar acht de inzet van de twee politieambtenaren X1 en X2 en de aanwezigheid van Z1 en Z2 die "undercover" aanwezig waren, volstrekt onvoldoende. Uit de beschikbare informatie blijkt dat een inzet van bijvoorbeeld tien politieambtenaren en een hondengeleider op de achtergrond meer passend was geweest. Wanneer deze uit het zicht zouden staan, zouden zij niet voor escalatie hoeven zorgen en binnen aanvaardbare tijd assistentie hebben kunnen verlenen. Dat de politie onvoldoende mensen heeft ingezet, is in strijd met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Slotbeschouwing

Het Perkouwse feest is een jaarlijks dorpsfeest dat in Berkenwoude plaatsvindt. Dit meerdaagse feest is bedoeld voor jong en oud uit de nabije omgeving en wordt afgesloten met een discofeest.

Bekend was dat er in Berkenwoude Lonsdale-jongeren wonen, die veel overlast veroorzaken. Twee studenten van de Politieacademie deden onderzoek naar deze groep jongeren en concludeerden dat de Lonsdale-jongeren een potentieel gevaar zijn. Zij hangen de hardcore-subcultuur aan waarbij veel drank en drugs worden gebruikt. Bovendien hebben zij extreem rechtse gedachten en in de confrontatie met allochtone jongeren gaan zij er vol in.

Een aantal dagen voor het feest in september 2005 had de toenmalige wethouder geluiden vanuit jeugdwerk gehoord dat er tijdens het feest zou worden gevochten. De politie had bezettingsproblemen en vroeg zich bovendien af hoe serieus de dreiging was. Er reden slechts twee politieauto's noodhulpdienst voor de gehele Krimpenerwaard, zoals elk weekend het geval is. Met het oog op het feest werden bovendien twee leden van de vrijwillige politie ingeschakeld en de twee politieambtenaren die late dienst hadden, dienden tot 1.15 uur te blijven.

Het aantal ingezette politieambtenaren bleek echter niet voldoende te zijn. Na afloop van het feest zag verzoeksters echtgenoot dat er buiten een bekende in elkaar werd geslagen door naar verzoeksters zeggen een groep Lonsdale-jongeren. Hij ging erop af en greep de jongeren hardhandig bij hun kraag, waarmee het incident opgelost leek. Rond 3.00 uur, ontstond er ineens een grote chaos op het plein en braken er tegelijkertijd meerdere vechtpartijen uit. Vele vechtenden waren onder invloed van drank en/of drugs. Tijdens die massale vechtpartij werd verzoeksters echtgenoot door een groep jongeren in elkaar geslagen, waarbij de politie niet heeft ingegrepen. De situatie was voor de politie erg onoverzichtelijk en het is aannemelijk dat veel mensen (strak) om het slachtoffer heen stonden. Gelet op alle verklaringen wordt ervan uitgegaan dat de politie deze vechtpartij niet heeft gezien.

Burgers mogen echter van de politie verwachten dat er voldoende voorzorgsmaatregelen worden genomen bij bepaalde (grote) evenementen. In dit geval heeft de politie onvoldoende politieambtenaren ingezet om de veiligheid van burgers tijdens en na afloop van het feest te waarborgen. Bezettingsproblemen mogen geen excuus vormen voor het feit dat er te weinig politie aanwezig was.

Een politie-inzet van bijvoorbeeld tien politieambtenaren en een politiehond, die op de achtergrond aanwezig hadden kunnen zijn om geen escalatie te veroorzaken, was meer passend geweest. Wellicht dat de vechtpartijen dan niet zo uit de hand waren gelopen en verzoeksters echtgenoot geen dan wel minder letsel had opgelopen.

De politie heeft laten weten dat de politie-inzet in 2006 was verhoogd tot achttien beschikbare politieambtenaren en dat de afstemming tussen bestuur, politie en organisatie was geïntensiveerd. Er zijn toen geen problemen geweest. In 2007 vond het feest geen doorgang.

Tijdens het onderzoek door de Nationale ombudsman heeft er onder leiding van de substituut-ombudsman een hoorzitting plaatsgevonden, waarbij verzoekster en de betrokken politieambtenaren in elkaars aanwezigheid hun verhaal hebben gedaan. De Nationale ombudsman hoopt dat deze hoorzitting heeft bijgedragen tot het krijgen van meer begrip over en weer voor de verschillende situaties waarin deze betrokkenen zich bevonden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden is gegrond ten aanzien van:

- de wijze van uitvoeren van het disciplinair onderzoek; wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;
- de klachtbehandeling; wegens schending van het vereiste van fair play;

niet gegrond ten aanzien van:

- het politieoptreden;
- de vastlegging van het incident.

Ten aanzien van de ambtshalve onderzochte gedraging, de politie-inzet, is de Nationale ombudsman van oordeel dat deze niet behoorlijk is, wegens schending van het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen.

Onderzoek

Op 6 februari 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw L. te Stolkwijk, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden (de burgemeester van Leiden), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor het justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

In het kader van het onderzoek naar de klachten is aan politieambtenaar Z1 en de burgemeester van de gemeente Bergambacht een aantal specifieke vragen gesteld.

Naar aanleiding van de reeds ingewonnen informatie heeft de Nationale ombudsman op 19 november 2007 een hoorzitting gehouden, waarbij de betrokken ambtenaren en verzoeksters in elkaars aanwezigheid zijn gehoord door de substituut-ombudsman mr. Van Dooren.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de korpsbeheerder en een betrokken ambtenaar gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 1 februari 2007 aan de Nationale ombudsman, met bijlagen.

Standpunt van de korpsbeheerder van 22 mei 2007, met bijlagen.

Verklaring van betrokken ambtenaar Z1 van 10 juli 2007.

Verklaring van burgemeester E. van 24 juli 2007.

Verklaringen afgelegd tijdens de hoorzitting op 19 november 2007.

Standpunt van de korpsbeheerder van 17 januari 2008 naar aanleiding van uitbreiding van het onderzoek.

Aanvullende stukken van de korpsbeheerder, waaronder een mutatie uit het bedrijfsprocessensysteem van 4 september 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Klachtenregeling politie Hollands Midden

Artikel 1, 2 en 7

"Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:

f) klacht: een schriftelijke dan wel mondelinge uiting van ongenoegen over een gedraging van een ambtenaar van politie van het korps dan wel van een andere persoon die werkzaam is bij dan wel voor het korps in de uitvoering van hun dienst;

Artikel 2. Verantwoordelijkheid korpsbeheerder

De korpsbeheerder is verantwoordelijk voor de behandeling, de registratie en de publicatie van klachten over ambtenaren van politie die zijn aangesteld bij het korps en van klachten over andere personen die werkzaam zijn bij het korps.

Artikel 7. Mededeling inzake niet in behandeling nemen klacht

Indien een klacht in verband met het bepaalde in het eerste of het tweede lid van artikel 9:8 van de Algemene wet bestuursrecht niet voor behandeling in aanmerking komt, doet de korpsbeheerder de klager daarover uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk en gemotiveerd mededeling. De klager wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid om vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman."

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:8

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;
- b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
- c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,
- d. waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld;
- e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,

f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.

2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is.

3. Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld. Artikel 9:12,

tweede lid, is van overeenkomstige toepassing."